

VESTI IZ SLOVENIJE

PISMO IZ SLOVENSKIH GORIC. — Včasih pove kako pismo s par besedami o razmerah v Sloveniji pod komunističnim režimom več, kakor bi mogli mi povedati z najbolj zgovornimi besedami. Zato tako pisano radi priobčimo. Pismo iz Slovenskih goric pisano na Belo nedeljo pravi: "Tako je sedaj pri nas, da mi je že čisto vse eno, kaj se napravi z nami. Edino to mi je žal, da nismo preko meje. Na veliko noč nismo imeli drugače bele pisanke, kakor če je kateri kupil belo moko na črno, ki pa stane 150 din (tri dolarje) en kilogram. Na Tiho nedeljo smo pri cerkvi zvedeli, da morajo vsi fantje od 21. do 27. leta k vojakom in to v 4 dneh. Vse drugo silijo v tovarne. Pravijo, da bodo posestva s traktorji obdelovali. Tudi "zadružni dom" bomo v naši grabi zidali. Napeti moramo vse sile, samo da bo ena hiša več. Zdaj imamo že tudi zadružno hišo. Naši sicer pri Tebi dobro znanem nemčurju, ki je prej zmeraj delal za Nemce, sedaj pa se je prelevil v komunisto. V resnici pa je vse drugo samo človek ne. Zdaj ima vsak dinar tam pri njem odati, za vsak dinar pri njem kupiti, če sploh kaj dobiš. Vse ima sedaj ta človek v rokah. Gostilničarja pri cerkvi so spodili s poseda in mu vse zaplenili. Ne morem ti popisati, kako slabo je. Nihče ni kaj takega pričakoval.

Dva premogarja so rešili iz rova, za 3. kopljejo

Shamokin, Pa. — V soboto so dobili iz premogovnika blizu tega mesta dva premogarja, ki sta bila zasuta polne tri dni. Reševalci pa ne odnehajo in kopljejo še za tretjim, o katerem vedo, da je še v jami. Premogarji so kopali v njih lastnem malem premogovniku zadnje sredo, ko jih je zalila voda. Imena rešenih premogarjev so: Edward Heck in Peter Gorton. Tretji, Charley Bashore, je bil ob času plovitvi v najnižjem oddelku premogovnika, zato mislijo, da je najbrže izgubljen.

Tri na dan

Uslužbenci nekega hotela v Manli niso dobili o pravem času palce, pa so šli na stavko. Stavka je bila v tem, da so se zaprli v hotel ter jedli in pili, dokler je bilo kaj zaloge. Vodstvo pravi, da so zajedli in zapili za \$3,000 vrednosti. Do stavkarjev so mogli šele zvečer, ko že ni mogel noben več stati pokonci. Vodstvo jim je po tej "stavki" obljubilo redno in točno plačo.

Andreje Gromikov, sovjetski delegat pri Zvezi narodov, je bil poklican domov. Nihče ne ve, zakaj. Mi bi rekli, da se boje zanj, da bi se v Ameriki ne našel demokracije. Se namreč zelo rada prijemlje ljudi.

Denar je sveta vladar, so rekli včasih. Drži! Upropašča ali ustvarja kar cele države. V Palestini jo je ustvaril.

Ruska špijonka je speljala ameriškega vojaka

Pri posebni nočni konferenci za časopise, je State Department v nedeljo objavil, da je Sergeant James M. McMillin dne 15. maja javil, da zapuša svojo službo pri vojnem atašeju ameriške ambasade v Moskvi, se noče vrniti v Ameriko in da bo ostal v Sovjetski Uniji. Poročilo navaja, da je bil McMillin v mrežah znane izvežbane sovjetske špijonke Mrs. Galina Dunaeva Biconish, ki je v Moskvi nekaj specialista za lovljenje Amerikancev. Poprej je že speljala Sergt John Bikonisha, ki je bil tudi v službi pri naši ambasadi v Moskvi. Z njim se je poročila, ampak on je uspel, da se je izvil iz mreže in je sedaj zopet v Ameriki. Ni ugotovljeno, da bi bil McMillin iz Boul-der, Col. medtem, ko je imel ljubezenske zveze z Bikonishovo ali tedaj ko je zapustil službo, odnesel iz ameriškega urada kake važne papirje. Ugotovljeno je, da je Bikonish bila z McMillinom celo popoldne in večer, pred njegovim pobegom do polnoči 14. maja ko bi moral zapustiti Rusijo v njegovem stanovanju. Ona mu je pomagala pri urejanju prtljage in skupaj sta odšla. Sodijo da McMillin nikakor ni storil tega usodnega koraka zaradi svojega političnega prepričanja ali politične delavnosti. Jasno je da gre za špijonsko delo ker je sovjetska vlada zadnji čas ponovno, najstrožje prepovedala vsem svojim državljanom vsake zveze z Amerikanci. Kljub temu, da se je uradno poizvedovalo, kam je odšel McMillin in v kakšnih okoliščinah živi Mrs. Bikonish, niso sovjetske oblasti dale nikakega odgovora.

Republikanski kandidati za preds. Zed. držav

Po zadnjih vesteh kažejo izidi primarnih volitev, da bo na konvenciji republikanske stranke imel Taft 393 delegatov, Dewey 283, Stassen pa 157. Te številke kažejo, da bo prišlo v začetku glasovanja do nertve točke in se bodo morale posamezne skupine med seboj pogajati. Doslej še noben predstavnik zagovornikov teh treh najmočnejših kandidatov ni pokazal nobene volje za popuščanje. Niti najočnejši odstopati glasov drug drugemu, niti se ne morejo zediniti za kakega tretjega. Vsi kandidati nadaljujejo volilno kampanjo.

Amerika ima dvojno novo atomsko orožje

Z Bele hiše so razglasili, da so se uspešno izvršili poskusi s tremi vrstami novega atomskega orožja. Vsi poskusi so pokazali zelo dobre uspehe. Samo eno atomsko orožje — atomska bomba, je bila znana že poprej. Predsednik komisije David E. Lilienthal je pri tej priložnosti izjavil, da so poskusi nov mejni kamen v razvojni poti atomike. Deset tisoč oseb je sodelovalo pri teh poskubah. Bili so strokovnjaki vojske, mornarice in zrakoplovstva ter civilni znanstveniki in raziskovalci.

Poljska je izročila Češki pristanišče

Varšava. — Poljska vlada je izročila Češki del pristanišča v Stettinu na Baltiku, kjer bo Češka izvažala in uvažala vse blago za prekomorsko trgovino. Pred vojno je to delala preko Hamburga v Nemčiji.

Poseben dar g. Anton Grdina slovenskim beguncem

Pred par dnevi se je oglašil v našem uredništvu g. Anton Grdina in se takole odrezal: "Tu imate 100 dolarjev, pa pošljite Vaš list tistim slovenskim beguncem, ki stalno pišejo, da bi ga želeli dobiti, pa nimajo sredstev ali drugih možnosti, da bi poravnali naročnino. Saj vem, da podpirate begunce z vseh strani, pa vsega le ne zmorete sami, prosen pa je veliko." G. Anton Grdina smo za ta dar posebno hvaležni in bomo že tako uredili, da bo čim več željam ustrezno, da bodo prišle vesti o sedanjem položaju Slovencev med čim širši krog novih prijateljev našega lista.

DACHAU

Jutri bomo začeli priobčevati ta živahen in pretresljiv popis dveletnega življenja slovenskega moža v tem kazenskem taborišču. Berite vsako poglavje. Dasi pisec popisuje le to kar je sam doživel, videl in slišal, vendar daje obenem pretresljivo sliko celnega "velemesta političnih zločinov". Posebno je lepo opisano življenje tistih Slovencev, ki so bili s pisecem vred zaprti.

Angleška prestolonaslednica Elizabeta v Parizu

Pariz. — Mlada princeza Elizabeta in njen mož Prince Philip sta 14. maja prišla nenadoma v Pariz k otvoritvi britanske razstave. Prestolonaslednica je pri tej priliki govorila francoskemu narodu. Svoj govor je izrekla v lepi francoščini in s tem še povečala navdušenje Parizčanov, ki je spremljalo njo in njeno moža vso pot po parizkih ulicah. Elizabeta je govorila, da morata Francija in Velika Britanija z združenimi naporii voditi Evropo k obnovi v gospodarskem, moralnem in intelektualnem oziru. Povedala je, da je zelo vesela in srečna, da je mogla prvi obisk po svoji poroki nameniti Franciji.

Amerika in Rusija zahtevata da Zveza narodov posreduje v Palestini

Lake Success. — Delegati Zveze narodov in njeni uradniki so bili presenečeni nad soglasnim nastopom Združenih držav Severne Amerike in Zveze Sovjetskih Republik v palestinskem vprašanju. Oba delegata sta zahtevala, da mora Varnostni svet Zveze takoj napraviti potrebne sklepe, da se v Palestini ustavi vojna in napravi mir. Z drugimi besedami sta oba delegata nastopala proti stališču Arabcev in se zavzemala za zahteve začasne vlade Izraela.

Youngstown bo začel nižati izdatke

Youngstown, O. — Župan Henderson je naznanil, da bo mesto odpustilo 1. junija 52 mestnih stražnikov in 49 ognje-gascev, da bo s tem znižalo mestne izdatke.

Vojna divja v Palestini!

Vojska divja na vseh koncih in krajih male, nove palestinske države. Egipčanska vojska je udrla z juga in osvojila nekatera palestinska mesta in naselbine.

Judje sami priznavajo, da je v njenih rokah Negeb. Iraška vojska je zavzela severno Jordansko dolino. Sirijska vojska je vstopila v Malikiya. Haifo je zavzela judovska Hagana in prodrla do Ras en Naqura blizu mesta Acre. Prestopila je za 7 milj meje države Lebanon.

Trupla naših veteranov se vračajo v domovino

18 Clevelandčanov, ki so padli v vojni na otokih Pacifika, je sedaj na poti domov. Med temi so tudi Henry Novak, 10002 Anderson Ave., Robert C. O'Malley, Raymond I. Stefe, iz Clevelanda. Slednji bo pokopan na kalvarijskem pokopališču potem, ko se bodo zanj opravile pogrebne molitve in obredi v cerkvi sv. Vida.

Poizvedovalni kofček

Anton Juvancić, Fragant 14. post Flattach, Kaernten, Austria, piše uredniku "Ameriške Domovine": Rojen sem bil 11. febr. 1892 v Begunjah pri Cerkljani. Sem mežnarjevega Andreja sin. Dve hčeri so mi doma ubili komunisti, s sinom pa zbežala in se potikala po tujini v begu. Moja žena je ostala doma, ker bežati niso mogli. Tudi kaj smo samo še trije iz begunske fare. Drugi so se vrnili in itak veste kaj se je z njimi zgodilo. V Clevelandu imam dva bratrance in tri sestrične, pa njih naslovov ne vem. Tudi ne vem ali so še živi ali ne. Če so, jih lepo prosim, da se mi javijo s kakim pismom.

Novi grobovi

Frank Lečnikar. Preminul je danes jutraj za arno kapijo rojak Frank Lečnikar, 11200 Langton Drive Garfield Hts. v starosti 55 let. Bil je doma iz vasi Vižmarje pri Ljubljani. V Ameriko je prišel pred 36 leti. Zadnjih 30 let je vodil brivnico. Bil je član društva Maccabees 2888 in društva Ambassadors št. 62 SDZ. Poleg žaluječe soproge Mary roj. Adler, zapuša hčere Mary Kocijančič, Rozi, Frances Fogarty, v Detroitu pa dva brata. Poleg tega je imel še v starem kraju eno sestro in brata. Pogreb bo v petek jutraj iz Luis Ferfolia pogrebnega zavoda ob 8:30. V cerkvi sv. Lovrenca se začne pogrebno opravilo ob 9. uri.

Iz raznih naselbin

AVELLA, Pa. — Dne 3. maja je bil ubit pri delu Louis Mlekush, ki je delal v 25 milj oddaljenem premogovniku pri Coverdale. Star je bil blizu 49 let, doma iz Kala pri Bovecu, v Ameriki 27 let. Tukaj zapuša ženo in dva sinova, v West Virginiji več sorodnikov, v starem kraju pa tri brate in sestro. PUEBLO, Colo. — Dne 4. maja je umrl John Zupancič, star 74 let, doma iz Višnje gore, Dolenjsko, v Ameriki 50 let, ves čas tukaj. Zapuša šest sinov in tri hčere. — Dne 5. maja je umrl gostilničar Frank Blatnik, star 56 let, doma iz Kala pri Bovecu, v Ameriki 27 let. Tukaj zapuša ženo in dva sinova, v West Virginiji več sorodnikov, v starem kraju pa tri brate in sestro.

Umrtnice komunističnih obsojencev v Ljubljani

Belgrad. — Jugoslovansko notranje ministrstvo objavlja, da je bilo usmrčenih 10 obsojencev iz znanega komunističnega procesa v Ljubljani. Na smrt obsodbi je bilo 11. Deset prošenj za pomilostitev je bilo zavrnjenih. Prezidijske republike je samo na smrt obsodili Hildegardi Hena, avstrijski komunistki, smrtno obsodbo spremenil v kazen 20 let ječe in težkega prisilnega dela.

Češki letalci beže

Benešova država vedno bolj postaja komunistični raj. Kdor more iz njega bežati. Vedno znova prihajajo poročila kako bežijo letalski oficirji. Spočetka so uhajali s svojimi aeroplani v večjih skupinah, sedaj so pod strogim nadzorom in je skoro nemogoče vzeti mašino in odleteti. Zato beže peš. V Muenchen na Bavarskem je pribežal te dni zopet mlajši oficir, ki je povedal, da med letalci češoslovski, komunisti nimajo niti pet odstotkov zvestih.

Razne drobne novice iz Clevelanda in te okolice

Ura molitve. — Po skiepu seje Zveze slovenskih oltarnih društev bo skupno sv. obhajilo na praznik sv. Reš. Telesa v četrtek 27. maja med mašo ob 9:30 v cerkvi sv. Pavla na 40. cesti in Euclid Ave.

Zadušnica

V nedeljo 23. maja bo darovana v cerkvi sv. Juda v Warrensville Heights, O. maša ob 11:15 za pok. Terezijo Rozman.

Pismo ima pri nas

V našem uradu je pismo za Antona Kraševca; piše mu družina Vičič iz Zagorja na Krasu pri št. Petru.

Igra "Čarovnica"

bo v nedeljo, dne 23. maja in ne v soboto 22. kot je bilo večer objavljeno. Vsi, ki želite videti to prelepo igrjo, pridite. Bodite isti igralci kot ob priliki desetletnice Slovenske moške zveze.

Baraga Court

C. O. F. 1317 naznanja, da bo imel redno mesečno sejo v petek 21. maja ob osmi uri zvečer. Govorili in odločali bomo o bolniški podpori. Seja je važna, zato naj člani gotovo pridejo.

NOVI GROBOVI

Frank Lečnikar. Preminul je danes jutraj za arno kapijo rojak Frank Lečnikar, 11200 Langton Drive Garfield Hts. v starosti 55 let. Bil je doma iz vasi Vižmarje pri Ljubljani. V Ameriko je prišel pred 36 leti. Zadnjih 30 let je vodil brivnico. Bil je član društva Maccabees 2888 in društva Ambassadors št. 62 SDZ. Poleg žaluječe soproge Mary roj. Adler, zapuša hčere Mary Kocijančič, Rozi, Frances Fogarty, v Detroitu pa dva brata. Poleg tega je imel še v starem kraju eno sestro in brata. Pogreb bo v petek jutraj iz Luis Ferfolia pogrebnega zavoda ob 8:30. V cerkvi sv. Lovrenca se začne pogrebno opravilo ob 9. uri.

Iz raznih naselbin

AVELLA, Pa. — Dne 3. maja je bil ubit pri delu Louis Mlekush, ki je delal v 25 milj oddaljenem premogovniku pri Coverdale. Star je bil blizu 49 let, doma iz Kala pri Bovecu, v Ameriki 27 let. Tukaj zapuša ženo in dva sinova, v West Virginiji več sorodnikov, v starem kraju pa tri brate in sestro. PUEBLO, Colo. — Dne 4. maja je umrl John Zupancič, star 74 let, doma iz Višnje gore, Dolenjsko, v Ameriki 50 let, ves čas tukaj. Zapuša šest sinov in tri hčere. — Dne 5. maja je umrl gostilničar Frank Blatnik, star 56 let, doma iz Kala pri Bovecu, v Ameriki 27 let. Tukaj zapuša ženo in dva sinova, v West Virginiji več sorodnikov, v starem kraju pa tri brate in sestro.

Umrtnice komunističnih obsojencev v Ljubljani

Belgrad. — Jugoslovansko notranje ministrstvo objavlja, da je bilo usmrčenih 10 obsojencev iz znanega komunističnega procesa v Ljubljani. Na smrt obsodbi je bilo 11. Deset prošenj za pomilostitev je bilo zavrnjenih. Prezidijske republike je samo na smrt obsodili Hildegardi Hena, avstrijski komunistki, smrtno obsodbo spremenil v kazen 20 let ječe in težkega prisilnega dela.

Češki letalci beže

Benešova država vedno bolj postaja komunistični raj. Kdor more iz njega bežati. Vedno znova prihajajo poročila kako bežijo letalski oficirji. Spočetka so uhajali s svojimi aeroplani v večjih skupinah, sedaj so pod strogim nadzorom in je skoro nemogoče vzeti mašino in odleteti. Zato beže peš. V Muenchen na Bavarskem je pribežal te dni zopet mlajši oficir, ki je povedal, da med letalci češoslovski, komunisti nimajo niti pet odstotkov zvestih.

Rusija je izdala nad bilijon za bombo

Chicago. — Brigadni general Sibert od ameriškega inteligentnega urada poroča, da je sovjetska vlada izdala prošlo leto več kot en bilijon dolarjev za poskus napraviti atomske bombo. Več kot 500 nemških znanstvenikov je v Rusiji stalno zaposlenih na raziskavi atomske sile.

AMERIŠKA DOMOVINA

(JAMES DEBEVEC, Editor)
 6117 St. Clair Ave., Henderson 9628 Cleveland 3, Ohio
 Published daily except Saturdays, Sundays and Holidays

NAROČNINA

Za Zed. države \$8.50 na leto; za pol leta \$5.00; za četrt leta \$3.00.

Za Kanado in sploh za dežele izven Zed. držav \$10.00 na leto. Za pol leta \$6, za 3 mesece \$3.50.

SUBSCRIPTION RATES

United States \$8.50 per year;
 \$5 for 6 months; \$3 for 3 months.

Canada and all other countries outside United States \$10 per year. \$6 for 6 months, \$3.50 for 3 months.

1948	MAY	1948
1	2	3
4	5	6
7	8	9
10	11	12
13	14	15
16	17	18
19	20	21
22	23	24
25	26	27
28	29	

Entered as second-class matter January 6th, 1908, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd, 1879.

83 No. 99 Wed., May 19, 1948

Novi komunistični človek!

Mrs. Malbone Graham je objavila v reviji lista "New York Times" zanimivo "Sliko ruskih otrok" V tem članku pravi med drugim:

Današnji odrasčen Rus je produkt dveh svetov. On je bil rojen pred ali kmalu po revoluciji leta 1917 ter je pod vplivom obeh stare in nove Rusije. Odrasli Rus od jutri, ki je danes še otrok ali deček, pa bo produkt ene same, namenoma usmerjene kulture in bo izobražen od vsega početka na način, kakor Moskva hoče da bo.

Kakšen Rus bo postal iz njega? Na to vprašanje se danes, seveda, še ne more dati definitivnega odgovora. Toda zelo značilne smeri je najti v knjigah, ki jih sovjetska vlada pripravlja za svoje šolarje. Te kažejo kakšna pojmovanja hoče sovjetska diktatura vtisniti v možgane svoje mladine.

Rusija polaga veliko važnost na knjige za svojo mladež. Vsaka večja in važnejša ideološka smernica je določena na najvišjem mestu. Pisce, ki izvršujejo tozadevne Stalinove instrukcije, je določil Stalin sam. Pisce sovjetskih otroških knjig so v isti plačilni kategoriji s sovjetskimi pisatelji, pesniki in dramaturgi. Oni so bolje plačani kot pisatelji znanstvenih del ali tisti, ki ustvarjajo propagando za zunanji svet.

Vse knjige za sovjetske otroke so oficijelne v ideološkem smislu, pa naj so to šolske čitanke ali knjige za splošno berilo. V programu teh knjig so jasno razvidne štiri točke: 1. nacionalizem ali ljubezen do domovine; 2. zanimanje za vojaško pripravljenost; 3. poveljevanje Stalinu; 4. četrta petletka.

Sovjetske otroke se uči, da je Rusija, domovina, čudovita, silna in hrabra, nad vseno drugimi deželami sveta.

"Imejmo samo en sen: da postane naša domovina boljša in krasnejša kot je kdaj bila... Živela naša sveta domovina!... Domovina, ki jo vodita veliki Lenin in silni Stalin, domovina, na katero zmerom sonce sije..."

Ponos je vodilna misel v teh šolskih knjigah. Ponos v že davno izvojevanih zmagah, ponos v novih zmagah, v junaškem Stalingradu in vztrajnem Leningradu.

Moskva je Meka. Tam je Leninova grobnica, podzemna železnica in Kremlin. Koj je bilo v Moskvi največje pomikanje vsega, je visoko gori nad Rdečim trgom žarela v svetlobi silnih žarometov slika Stalinu.

V šolskih knjigah je sledeča zgodba za otroke:

"Istočasno kakor sonce vstane v Kremlinu, se dvigne tudi Stalin. V svoji čudoviti hiši se omije z vodo iz reke Moskve ter si obriše obraz s snežnobelo brisačo. "Dobro jutro!" zakliče nato Stalinu vsa dežela. Stalin odpre steklena vrata in stopi na balkon. Od tam gleda in občuduje porast Moskve. Nato prične kaditi pipo. Ko puhne dim, se naredi zlat obroč, ki plava nad vso deželo. In pastir bo pogledal kvišku ter rekel: Vidiš, to pomeni, da je Stalin prišel kaditi. In vsa dežela bo pogledala kvišku proti zlatemu obroču in rekla: "Dobro jutro, Stalin!"

Bodisi v berilu ali pesmih, Stalin je vsepovsod povelječevam:

"Stalin je najmodrejši, najbolj ljubljeni oče..."
 "Stalin je simbol sreče in življenja..."
 "Stalin je svetlejši od junijskega sonca, on je silen orel..."

V tem oboževanju Stalinu in Lenina ni dovoljeno ničesar, kar bi utegnilo zmešati miselnost mladine. Poleg teh dveh ni nikogar, ni nič, kar bi bilo češčenja in ljubezni vredno. Če je še kdo, ki stoji nekoliko nad ostalimi, je to Molotov. Toda njemu je posvečena v šolskem berilu samo ena kitica:

Molotov je resničen učenec Lenina.
 On je Stalinov prijatelj in pomočnik.
 On je prijatelj otrok.
 Otroci poznajo in ljubijo Molotova.

Toda nihče izven Rusije naj se ne posmejuje si li te nove vere!

Vidimo, da je po vseh totalitarnih državah enako: najprej v Italiji, potem v Nemčiji, zdaj pa v Rusiji, Jugoslaviji in drugod, kjer žive "srečni" ljudje pod vladno novih "demokracij". Povsod oboževanje človeka — malika, ki je na vrhuncu, ki je vtelesenje oblasti — sile: Mussolinija, Hitlerja, Stalinu, Tita. Otrokom se vceplja v srca religija češčenja teh novih bogov. Vpodabljajo jih isti slikarji in kiparji v najbolj heroičnih pozah, pesniki pa jim zlagajo poveljevalne pesnitve, ki naj nadomestijo dosedanje narodne himne... Novi pesniki kiparji in slikarji že kar rade volje služijo novim božanstvom ter upodabljajo in opevajo njihovo slavo, kakor so opievali v davnih časih slavo egiptovskih faraonov... Pod soncem ni pač nič novega. Toda kakor so utonili v zgodovini faraoni in za njimi rimski cesarji, tako bodo utonili v morju zgodovine sedanji diktatorji, ki se morje meriti z antičnimi trinogi samo po svoji krvoločnosti.

BESEDA IZ NARODA

Film "Železni zastor" ni za sopotnike!

Cleveland, O. — Minuli teden sem videl novi film "The Iron Curtain" (Železni zastor) in reči moram, da nudi gledalcu dramatično pretresljivo sliko iz mračnega sveta mednarodnih zarot, intrig, vohunstva in izdajstva. Kar je v filmu protisovjetske propagande ni prišla iz Hollywooda, temveč iz samega Kremlina, čeprav se to sliši neverjetno! Film namreč podaja zgodbo o sovjetskem poslaniku uradniku Igorju Gouzenku in sovjetski špijonaži in zaroti proti zaveznikom v Kanadi. Vse, kar slika, sloni na hladnih dejstvih, nanašajočih se na prosluli kanadski izdajniški proces, tekem katerega je bilo spoznanih krivim izdajcem in izročanja atomskih tajnosti sovjetskemu agentom deset kanadskih in angleških znanstvenikov, politikov in drugih vplivnih oseb, komunističnih lutk. Domisljija pri tem filmu ni imela prstov zraven, pač pa so se nekatera javno znana dejstva o ti aferi videla filmskim režiserjem tako "neverjetno fantastična," da so jih črtali iz scenarija! Torej je filmu očitali kvečjemu to, da ne pokaže VSEH faktov o tej zaroti, katere cilj je bil zahrbiti na ugrabitev skrivnosti atomskih bombe!

Vzlic temu pove "The Iron Curtain" dovolj. Predvsem razgali pred gledalcem komunistično zahrbtnost kakor tudi brezvestno izrabljanje politično, neuravnovešenih ljudi, ki nudijo najboljši sopotniški material. Film je vseskozi tako napet, da sedi gledalec kakor na iglah, pa tudi v očeh ga ne katerikrat zaslepi. Razume se, da ni "The Iron Curtain" za "nedolžne duše" in sopotnike, ki si ne upajo pogledati v obraz bridki resnici, da so sovjetski voditelji zmorni takih in podobnih mednarodnih zarot in lumparij. Ti bodo verjeli sovjetski propagandi, da neti ta film vojno proti USSR in ostali doma, da se rešijo pred pohujšanjem in okuženjem z resnico.

Film "The Iron Curtain" je za razsodne, demokratične ljudi, ki se ne dajo nikomur hipnotizirati in nočejo na slepo tavati za nobeno propagando, katere cilj je svetovna komunistična strahovlada. In ti ljudje ga ne smejo zamuditi! Kajti prva dolžnost vseh razsodnih in demokratičnih Amerikancev je, spoznati največje in najzagrizenjše sovražnika ameriške demokracije in ameriškega načina življenja in njegove zahrbtne metode, ker je tako spoznanje v končni analizi najboljše in najučinkovitejša obramba pred njim!

Jaz ga pojdem še gledat.
 Ivan Jontez.

Koncert mladinskega zborara fare sv. Lovrenca

Cleveland (Newburgh), O. Mnogi so morda že pozabili, da naš mladinski zbor še vedno živi in to vam hočejo pokazati naši mladi pevci v nedeljo ob osmih zvečer na svojem koncertu. G. Ivan Zorman jih ima prav dobro "zmuštrane" in zapeli nam bodo eno tudi od prvaka slovenskih pesnikov, Valentina Vodnika in sicer:

Kdo rojen prihodnjih bo meni verjel,
 da v letih nerodnih okrogle sem pel,
 ne žvenka, ne cvenka, pa bati se nič,
 živi se brez plenka ob petju kot ptič...

Take in še druge lepe sloven-

ske narodne pesmice nam bodo žvrgoleli ti naši mali pevci. Kar nekaj gane človeka, ko posluša te naše male pevce. Ko sem jih zadnjič slišal, so mi ostala čustva pri oni lepi "Prišel je lovec iz bajtice..." In vse to bogastvo naše lepe slovenske pesmi nam bodo podali naši otroci. Saj ne vem, če je še kateri narod na svetu tako obdarjen s pesmimi kot je slovenski — od žibelj pa do groba si poje in veselo živi.

Kako tolažljivo in sladko poje mlada mati svojemu sinčku in prosi božjega Stvarnika, da ji vrne njega... "Sladko le, ti ho le sapica iz zahoda..." Tako poje naš domači pesnik. Zato pa tudi mi nekaj žrčujemo in dajmo veselja in pogum temu zboru, da bi nam ti mali pevci vztrajno in pogumno prepevali vsaj še nekaj let. Prepričan sem, da vam ne bo nikdar žal, če pridete v nedeljo in napolnite dvorano. Vabimo pa tudi naše prijatelje iz sosednjih farr. Po koncertu bo prosta zabava, malo jedatice in tudi malo pijače, za ta mlade pa ples, da boste gotovo vsi zadovoljni. Igral bo Edward Zahukovec.

Na svidenje v nedeljo zvečer v Slovenskem narodnem domu na 80. cesti.

Francez iz doline.
 Iz North Dakote

Tower City, N. D. — Ni še prav dolgo od tega, kar sem pisala, a spet ni drugače, da se zopet oglašim. Kot vidim v Ameriški Domovini, se ljudje pritožujejo radi velike carine v stari domovini. Tudi jaz sem prejela pismo od svojih sodržnikov, ki mi prav tako pišejo, koliko so morali plačati več kot je bilo vse skupaj vredno. Vedno je slabše in hujše namesto, da bi bilo boljše. Dalje mi pišejo, da je tudi veliko tamkajšnjih mladine zelo pokvarjene, ker ji prirejajo le razne shode, a kar pa je kaj verskega, se pa tamkaj ne sme več učiti.

Tukaj v North Dakoti smo imeli v več krajih precej veliko povodenj, sicer tukaj, kjer mi živimo, ni bilo ravno sile, vendar kakih 17 milj od nas in tam okrog pa je bilo precej vode, ki je napravila tudi dokaj škodo. Zopet po nekaterih drugih krajih je pa že precej suho. Zdaj izgleda, da bo precej dobro vreme, je bolj hladno in tudi rada slana pobeli še v mesecu maju. Moški so na polju že precej vse obsejali in se sedaj pripravljajo že za korožno setev.

Če bi se kdaj kateri naših rojakov vozil skozi te kraje, se lahko ustavi pri nas. Kar vpraša naj v tem mestu za naše ime, nas bo veselilo, če se kateri oglasi.

Pozdravljeni vsi naročniki Ameriške Domovine po vsej Ameriki in onstran morja.

Mrs. Frank Kosir.

Pozdravi iz So. Chicaga

So. Chicago, Ill. — Najprej se moram oprustiti uredništvu, ker sem malo zaostala z naročnino za Ameriško Domovino, ker nikakor ne mislim opustiti tega dobrega slovenskega dnevnika, ki ima tako lepo ime. Zato pa sedaj pošiljam naročnino za celo leto.

Razmere pri nas so vsake "sorte" kakor ribniške žlice, velike in majhne. Prav za prav pa jaz dosti novic tudi ne vem, ker sem največ doma, ker me muči tisti nesrečni revmatizem, "pam, da bo zdaj kaj boljše, ko se bo tudi vreme izboljšalo, če Bog da. Danes je namreč malo sonce posijalo, če ne bo do večera kaj pobežilo.

Prav lepo pozdravljam vse

uredniško osebje pri Ameriški Domovini, kakor tudi vse čitatelje tega lista širom Amerike, kot tudi zastopnika Jožeta Grdina in posebno pa vse rešetarje in lončarje.

Angela Sintich, roj. Novak.

V soboto pa k "Naprednim Slovincem"

Cleveland, O. — Enkrat po dolgem času smo se tudi člani društva Napredni Slovinci št. 5 SDZ skorajžili in se odločili, da se bomo tudi mi enkrat zavrteli v veliki dvorani Slovenskega narodnega doma na St. Clair Ave. Dolgo že ni bilo nič slišati od nas in morda je tudi kateri že mislil, da bo to društvo zaspalo, ampak ni res tako, še prav dobro smo pri življenju, samo malo premalo korajže menda imamo.

Torej, zdaj smo se pa vseeno skorajžili in v soboto bo pri nas od sile veselo. Zato vabim vse naše članstvo, kakor tudi članstvo sosednjih bratskih društev, da pridete k nam pogledat. Pripravili smo se z vsem, da vam bomo v vseh ozirih postregli kolikor mo najbolj mogoče. Saj vas tako malokdaj nadlegujemo, zato pa vas sedaj toliko bolj prijazno vabimo, da gotovo pridete. Za poskočne polke in lepe valčke bo skrbel poznani Peti Srncikov orkester.

In kaj bi vam našteval, kako in kaj bo, kar lepo odločite se in pridite v soboto večer v vas k Naprednim Slovincem v S. N. Dom na St. Clair Ave., pa boste videli, da se boste dobro zabavali tisti večer. Obenem pa tudi apeliram na starše, katerih sinovi in hčere so člani našega društva, da jih opozorite na to društveno veselico, ker vam, da gredo radi na ples, se drugam, zato naj enkrat pridejo tudi na ples, ki ga prireja njihov lastno društvo. Na svidenje!

Matthew Debevec, tajnik.

Proč s praznoverjem

Praznoverje je pojav, star kot človeški rod. Osnovna podlaga te duševne bolezni je vse, kakor spoznanje, da človek še danes ni rešil skrivnosti stvarstva, in iz tega izvirajoča želja po razlagi gotovih, za preproste možgane nerazložljivih pojavov. Praznoverij je seveda bilo in je še vedno vrst. Pri neviliziranih, divjih narodih je praznoverje skoraj istovetno z vero. Pri krščanskih narodih Evrope je praznoverje seveda imelo druge oblike. Mnogokrat je največja knjiga vseh časov — sv. pismo s svojim neizčrpnim bogastvom bila nepostojna njiva, na kateri so postal pobožen, če kot nekaj vzrasle najbohotnejše cvetke praznoverja. Še danes imamo tako imenovane "razlagalice sv. pisma," ki širijo najneumnejše in zoprne "razlage" in napovedujejo najbolj fantastične dogodke. Seveda jih oblast ne preganja, ker jih ščiti "svoboda veroizpovedi." Mnogokrat je tudi prevelika verska vnema bila vzrok praznoverja. Nekdo je "videl," da je recimo kamenita soha tega ali onega svetnika pričela kimati ali dvigati roko. Glas o tem se je razširil in kmalu jih je bilo na stotine, ki so tudi "videli" isto ali pa še več. — Notranja želja, zahteva po "čudežu" se je udeležila in oči so "videle" to, kar je kaotična duševnost zahtevala. Pravi vernik bo veroval v čudeže, katere priznava Cerkev in bo praznovernost povsod in v vsaki obliki obsodil.

Bolj čitatelju v zabavo kot pa vsled morebitne važnosti, navajam članek, ki je bil v nekem starem koroškem tedniku: "Pisec je prišla v roke knjižničarja z naslovom: "Sveto pismo, kakršnega je Gospod Jezus Kristus po čudovitem načinu poslal svojemu na zemlji bivajočemu ljudstvu." Pismo je naslovljeno

ČE VERJAMETE AL PA NE

Zadnjič sem zapisal o tistem junaku, Martinu Krpanu, ki je prijel konje pod pazduho in jih prestavljal, kot bi bili tišti ribniški konjički, ki pšičejo tam nekje pri zadnji premi. Rekel sem in zapisal po pravici, da je bil od Sv. Trojice doma, torej skoraj toliko, kot bi bil z Menišije. Saj so hodili ljudje tam s hribov: Otavci, St. Vidci, od Mahnetov, Izpodslivnice, od Cajnarjev, z Rudolfovega in kaj vem še od kje, čez Menišijo, če so hoteli priti v svet. Prav tako od Sv. Trojice. Pa so zavpili Bločani, da ni res in da je šel Martin Krpan, ko je kobalil s svojo kobilico v Trst po bruse čez Bloke in ne tako daleč naokrog čez Menišijo, kot bi šel z levo roko tam okrog v desni hlačni žep.

Hudo smo se dajali in jaz sem jim dokazoval, da je pisano tako, da je tovoril Krpan bruse iz Trsta v veliki zimi in da je bil toliko sneg, da ni mogla kočija, v kateri se je vozil cesar Janez, mimo njega in da je Krpan, ko je videl, da je treba nekaj storiti, da se drug drugemu izognejo, pa da je tedaj storil tisti zgodovinski čin, s katerim se je ovekovečil "se večne čase ter postavil Sv. Trojico na prvo mesto pod avstrijskim cesarjem. Prijel je namreč z eno roko kučmo z glave, z drugo pa je prijel kobilico čez vamp in jo prestavljal s poti v zamej, da je cesarski kočijaž lahko pogljal mimo. Kakor pripoveduje svetovna zgodovina, se je cesar slovenskemu orjaku prijel

na vse "blagoslovljene" kristjane, ki naj izvedo, da je neki kamen padel z neba." Ta kamen je bil na pogled majhen, vendar pa tako težak, da ga telesna moč enega človeka ni mogla dvigniti. Ko je "sveti" knezoškof jezualski to izvedel, je poklical k sebi številne knezoškofe in skofe. Ti so nato tri dni in tri noči molili in med spremljevanjem svetih pesmi maše brali, ko je končno strašanski glas udaril na njih ušesa, in ta glas je bil nebeški glas in je govoril: "Dvignite kamen s svojimi blagoslovljenimi rokami in ga odprite."

In ko so ga odprli, so v njem našli napisane božje besede. V knjižici so potem navedene nekatere besede, namenjene pobožnemu čitatelju. In kdo bi ne postal pobožen, če kot nekaj vzrasle najbohotnejše cvetke praznoverja. Še danes imamo tako imenovane "razlagalice sv. pisma," ki širijo najneumnejše in zoprne "razlage" in napovedujejo najbolj fantastične dogodke. Seveda jih oblast ne preganja, ker jih ščiti "svoboda veroizpovedi." Mnogokrat je tudi prevelika verska vnema bila vzrok praznoverja. Nekdo je "videl," da je recimo kamenita soha tega ali onega svetnika pričela kimati ali dvigati roko. Glas o tem se je razširil in kmalu jih je bilo na stotine, ki so tudi "videli" isto ali pa še več. —

Notranja želja, zahteva po "čudežu" se je udeležila in oči so "videle" to, kar je kaotična duševnost zahtevala. Pravi vernik bo veroval v čudeže, katere priznava Cerkev in bo praznovernost povsod in v vsaki obliki obsodil. Bolj čitatelju v zabavo kot pa vsled morebitne važnosti, navajam članek, ki je bil v nekem starem koroškem tedniku: "Pisec je prišla v roke knjižničarja z naslovom: "Sveto pismo, kakršnega je Gospod Jezus Kristus po čudovitem načinu poslal svojemu na zemlji bivajočemu ljudstvu." Pismo je naslovljeno

Pred kratkem je bila izdana nova izdaja sv. pisma v japonskem jeziku. Knjiga obsega nad 1000 strani in je opremljena s slikami.

no nasmešnil, ko se je peljal mimo njega. Ampak dosti pridla ni bil, bi rekel, če ni ustavil pred Krpanom in mu dal za junaški čin vsaj eno cigaro, če že ne kaj drugega. Kdo izmed nas revežev bi v takem položaju segel v malho in natresel Krpanu v kučmo polno pest cekinov. Se reče, saj mu jih je morda tudi cesar Janez natresel, toda zgodovina tega ne omenja, ki je niso pisali zanesljivi ljudje. Cesar je na tega crjaka pozabil in šele tedaj, ko je po Dunaju strašili tisti strašni Brdavs, ga je kočijaž opomnil nanj in rekel: "Vejo, gospod cesar, jaz bi rekel, če Brdavs drugi ne bo ugnal, ga bo tisti človek, ki sva ga srečala tam na Krasu. Saj se še spominjate, ali ne, kako je prijel z eno roko kobilico in jo prestavljal s poti, kakor prestavi mačka svojega mladčca. Ponj pošljimo, bi rekel, če vam je prav."

Tako je bilo in nič drugače. In kar hočem jaz povedati, je to, da če so bili taki zameti, ni Krpan nikoli pregazil zametov čez Bloke. Edino čez Menišijo bi se zrinil, ki smo tudi imeli zamete, pa ne take nazarenske, da so morali pozimi celo mrlje voziti na sankah pokopavati. In v takih zametih so bili tudi, kakor sem slišal, saj ne vem, če je bilo res, izgubili našega Franceta, ko so ga peljali od krsta. Boter in botra, ki sta se ustavila pri Fari tukaj in tam, sta ga po poti izgubila, izmuznil se jim je iz sank, da sama ništa vedela kdaj. Šele doma so ga pogrešili, pa dirjali na vse mlie viže nazaj, so ga našli v zametih.

Torej, kako bo šel, vas vprašam, Krpan od Sv. Trojice preko takih zametov na Cerknico in na Postojno, pa v Trst? Ni bilo drugače, še enkrat trdim, da jo je udaril čez Menišijo. V tem me potrjuje tudi Andrej Tekauc, ki je tudi od Sv. Trojice in pravi, da je bilo čez Menišijo dosti bližje po svetu.

Jaz pri Sv. Trojici nisem bil nikoli, videl pa sem jo od Sv. Vida, ko sem šel na pogreb Jožka z Zale. Njegova hči je prišla k nam za mlado in ker so bili ravno pokolnice, me je vzela Johana s seboj. Takrat sem lahko videl lepe običaje pri pogrebu v tistih krajih. Ko so nesli krsto z Zale k Sv. Vidu, je bil tak jok in stok da sem mislil, da se bodo zgrnili na nas vsi hribi s Slivnice navrh. Zgledal sem se nad Meniševci, ki se komaj obrišejo z dlanjo čez obraz, kadar koga pokopujejo. Trdega srca so, sem si mislil, in sem k Sv. Vidu bi moral priti, da bi videli, kaj se pravi tu, liti ob pogrebu.

Ko so rankega enkrat spravili pod zemljo in s silo ubranili domačim, da niso skočili za njim v jamo, smo šli vsi skupaj v gostilno k Ponikvarju. Za prvo silo je sin rankega, ki je postal s tem dnevom gospodar, poklical na mizo en štefan grenkega. Svetlo sem pogledal, ko sem zagledal na mizi veliko steklenico polno tiste hude vede. Če si ga je na Menišiji kdo privoščil en frakelček, je bilo že precej. Tukaj pa kar cel štefan! Pa ni ostalo samo pri prvem. In tako se je zgodilo, da še nisem slišal takega veselega petja in vriskanja, kot sem ga takrat, ko so šli proti domu od pogreba čez nekaj ur. Pa naj bo že to kakor hoče, jaz ostanem pri tem, da je bil Martin Krpan tudi del naše Menišije in Bločani nimajo nobene pravice do njega.

V graščinskem jarmu

FR. JAKLIČ

"Zakaj ga nisem?"

Tako je večkrat bruhalo iz njega, da se je videlo kako bi se rad osvetil, kako črti njega, ki je utrjal cvet, o katerem je sanjal in ga ožarjal s svojo ljubeznijo.

Oče je razvezal močnjček in mati poiskala v skrinji petice, ki jih je imel shranjene za hude čase, in sta mu izročila za popotnico.

Ko je Janez vstal, da gre, tedaj je nastal pri Glavanovih iznova glasen jok.

Brata sta si segla molče v roke, vsakinja je nekaj čeburnala, ko se je poslavljala, oče in mati sta šla pa z njim, da sta ga spremljala.

"Pojdi v imenu božjem, da ne boš tukaj še bolj nesrečen! Tukaj se samo graščincem dobro godi!"

Tako je ponavljal oče in si brisal solze, mati je glasno ihtela in ječala ter klicala na pomoč Marijo s Kureščka in Jezusa.

Vas se je prebujala, ko so šli. Iz Cecmanove bajte se je slišalo jokanje in tarnanje. Mlada mati se je obtoževala, klela zapeljivca in hrepeneče klicala njega, ki ga ni bila pozabila, pa ga je bila izdala. Bridko kesanje ji je razjedalo srce, ki se je vdajalo obupu.

"Kaj sem naredila! Oh, kaj sem naredila! Zavrnjena bom!"

Janeza je presunilo njeno ječanje. Nekaj, kakor misel odpuščanja, ga je obšlo, da bi se sklonil k njej in jo potolažil. A vmes se je slišalo vkanje otroka in otrokovo vkanje ga je spomnilo na očeta in tedaj je zopet zavihralo po njem.

"Zapeljivec preklesti! Enkrat te bom že dobil! ... Kaj sedaj grem tja, da ga bo prej konec!"

Komaj sta ga stara spravila naprej. Za vasjo so zavili na kolovnik, ki vodi tja doli v Iško do Iške vasi, kjer ga ljudje niso tako poznali in se je ognil znanim yasem, kjer bi moral odgovarjati na vprašanja radovednežev; a on se je imel toliko pogovoriti sam s seboj, da ni prav nič želel ljudi.

Na vrhu pri znamenju, kjer

se pot prevlival v Iško, so se ločili. Izvil se je prisrčnemu objemu matere in istisnil roko očetu, ki mu je še dejal: "Kmalu pridemo za teboj!"

Janez se je spustil hitro nazdol, da bi še dobil kako lajlo, ki bo vozila zjutraj drva v Ljubljano, in se odpeljal z njo.

Oče je zrl za njim in si brisal oči, a mati je klečala pred znamenjem ter pošiljala prisrčne prošnje h Križanemu, izročujoč sina v varstvo njemu in njegovi materi.

Ko je Janez izginil v gozdu in ni bilo nikjer več nobene planote, preko katere bi vodila pot niti bi ga mogel oče še enkrat videti, tedaj je rekel ženi:

"Pojdiva!"

Prekrižal se je in začel glasno moliti rožni venec in je molil do vasi. Žena mu je odgovarjala zbrano in iskreno, proseč blagoslova za sina, ki beži z domačije in išče srečnega mira zunaj med tujimi ljudmi.

Na vasi ju je ustavil Štembav, ki je stal pred hišo in premišljal, katerega dela bi se najprvo lotil.

"Kje sta že bila tako zgodaj?"

"Pa saj vem," se je hitro po pravil. "Saj je bilo dovolj šundranja nočjo. Torej ga nista mogla ustaviti."

"Rada bi ga bila ustavila, če je prav tako prišlo, kakor nisem pričakovali. Pa kaj, ko je tako nagel! Naj bi bil srečal tega podjeda s Preseke, pa bi bila nesreča. Sam sem mu prigovarjal, naj se umakne, da bo pozabil."

"Komaj sem ga videla, pa je moral že iti!" je pristavila mati v solzah.

In ko so se tako premotirali, kaj je pognalo Glavanovega Janeza po svetu, so bili mnenja, da je bila končno graščina tista, ki je obteževala to mirno življenje in ki vedno grozi vsem, ki se ji ne uklonijo v vsaki stvari.

"Hudo nas je dala graščina! Hudo!" je končal Glavan.

In odmevalo je:

"Prekleta graščina!"

"Udarimo!" tako si večkrat slišal, dragi čitatelj, v tej povesti. Skoro gotovo si napeto čakal, kdaj bodo kmete udarili in se otrsli graščinskega jarma. Toda vselej je zmogala graščina in jih le na novo pritislila; grozeči vzkliki so utihnilili na ustnicah, niso pa umrli v dušah. Kakor daljni grom so bili pred letom 1848, ki tedaj še ni bil nevaren graščakom — napovedoval pa je velik vihar, ki je tudi resnično izbruhnil.

Ko sem kajkrat pohajal po Lžanskem, sem pogosto poslušal dogodke iz one dobe, ki še žive in romajo od ust do ust, tožijo o tlaki in graščini, pa utdi slavo pojejo lžancem v letu 1848, v dobi osvobodjenja izpod graščinskega jarma. Toda že ginejo te povesti, svet črvi nagloma v novo bodočnost ter pozablja preteklost, pozablja trpljenje očetov in njihove boje za svobodo. Zato sem sklenil, da vse te dogodke otmem pozabljivosti, in sem stikal pri starih očencih, po kroniki gošpoda Janeza iz Skočjana, po zapiskih iz tedanjega časa, dokler se mi niso strnili dogodki po osebah in dejanju v povesti.

Ko je bila veriga dogodkov izpopolnjena in sklenjena, sem dejal sam pri sebi: "Fant, sedaj pa pojdi in zapiši!"

Napisal sem najprej zgodbo, kakor ste jo baš prečitali! To pa zategadelj, da boste umeli, zakaj je bil nastal na lžanskem leta 1848 vihar, ki je bil pretresel in vznemiril vso deželo, in je vzklil: "lžanci gredo!" razburjal belo Ljubljano takisto kot turjaško graščino.

VESTI IZ SLOVENIJE

(Nadaljevanje s 1. strani)

razrez ter lupljenje in zarobljenje.

SELO NAD SLOVENJIM GRADCEM. — Ze izgorejšnje pismo piše, kako so morali graditi zadružni dom. Tako kot je po raznih krajih v Slovenskih gorah, tako je po vsej Sloveniji. Kjer niso začeli na prvi poziv in ukaz, tam jih z raznimi sredstvi naganjajo toliko časa, da morajo začeti z zgradbo splotja, ki bo centrala ali tempelj komunistične vere. Kjer se upirajo, tam jih zmerjajo po časopisu. Tako beremo v ljubljanskem časopisu iz dravograjkega okraja opise, kje so ubogali in kje ne. Mala vas Selo je posebno okregana, da nima smisla za zadružni dom. Prej so že hoteli zidati prosvetni dom, ko pa so slišali o zidanju zadružnega doma, so pa rekli, da bodo odložili. Tako se krega komunistični listi. Ej, težko je ukazovati trmastim hribovskim kmetom. Zato jih komunisti tako sovražijo.

V NOvem MESTU JE BILO OBSOJENIH več "spekulativ" kot se danes reče v "novi" Jugoslaviji. Večinoma so trgovali proti predpisom novih oblasti. Hoteli so v svobodni Jugoslaviji svojo svobodo. Obsojeni so: Erste Anton iz Grčevja na 15 mesecev, Drenik Ivan iz Gornje vasi na 8 mesecev in 10,000 din, Drenik Alojzija na 4,000 din, Novak Marija iz Novega mesta na 3,000 din, Obrez Hele na iz Novega mesta na 15,000 din, Knajter Marija iz Novega mesta na 1 leto, Potočar Alojz iz Kamenc na 12,000 din in Meke Franc iz Vel. Podloga na 2 meseca. Reči moramo da so za nove razmere ti "spekulativci" po ceni odnesli svojo kožo. Naj-

brž njih spekulativstvo ni zaslužilo dolgih kolon v komunističnih dnevnikih.

V LJUBLJANI je bilo 12. marca tudi obsojenih 9 takih manjših grešnikov "spekulativ" na kazni od 6 do 18 mesecev. Kadar so ljudje lačni, plačajo na črni borzi vsake cene. Vse kazni ne bodo odpravile "spekulacije," samo urejene razmere morajo odpraviti. Vselej kadar manjka blaga, cvete črna borza. Ta je znamenje neurejenih razmer.

KONFISKACIJE MANJKA. — Ker smo pri sodiščih, naj povemo zgodbo iz Zagreba o hrvaškem pesniku Ujeviću, ki je tudi imel opraviti s sodiščem pa je nazadnje videl, da so pri njem pozabili na poglavito stvar vseh jugoslovanskih razsodb.

V Zagrebu živi Tine Ujević, ki baje niti srajce ne nosi. Je pa filozof pesnik in romanopisec, ki pozna 11 jezikov in dobro govori celo stari hebrejski jezik. Tega moža so nove oblasti že enkrat zaprle, ker je pisal celo med okupacijo, ko so partizani ukazali, da mora vse kulturno delo obustiti razen partizanskega. Mož se po prestani kazni ni spreobrnil in zato je bil ponovno klični. Hoteli so v svobodni Jugoslaviji svojo svobodo. Obsojeni so: Erste Anton iz Grčevja na 15 mesecev, Drenik Ivan iz Gornje vasi na 8 mesecev in 10,000 din, Drenik Alojzija na 4,000 din, Novak Marija iz Novega mesta na 3,000 din, Obrez Hele na iz Novega mesta na 15,000 din, Knajter Marija iz Novega mesta na 1 leto, Potočar Alojz iz Kamenc na 12,000 din in Meke Franc iz Vel. Podloga na 2 meseca. Reči moramo da so za nove razmere ti "spekulativci" po ceni odnesli svojo kožo. Naj-

Po obsodbi ga predsednik spet vpraša: "Ali si zadovoljen s kaznjo?" Ujević začne sodišču pripovedovati, kako se čudi, da so glavno stvar pozabili. "Kaj bi to bilo," vprašuje predsednik sodišča v zadregi. Pesnik mu pomaga. Odvrže si vrvice od hlač in jo pokaže sodnikom rekoč: "Kje pa je ostala konfiskacija." Vsa dvorana je planila v smeh in pesnika so odpeljali.

Mesta brez imen v Sovjetski zvezi

V inozemstvu in celo v Sovjetski zvezi je komaj znano, da nastaja na ogromnem ozemlju med Ukrajino in Karelijskimi otoki, Antarktiko in gorovjem Pamir 100 novih rudarskih krajev in mest ter proizvodnih središč, ki deloma sploh še nimajo imena.

V letih od 1926 do 1941 so ustanovili 350 novih industrijskih mest. Nova sovjetska petletka je to gradnjo še bolj pospešila. Orog leta 1930 so postavili mesta Magnitogorsk, Novosibirsk, Stalinsk in Gomsolmsk ob Amurju zemljepiscem in gospodarskim politikom sveta znani pojmi. Danes morajo poznati imena novih mest, ki so nastala po letu 1940: Severuralsk, Temit Tau II. Khram, Rustavi, Mindehaursk, Kujbišev II in druga. Ta mesta so nastala tako hitro, da jih nimajo označenih niti najnovejši ruski zemljepisci.

Svoja imena ima mogoče šele kakih sto mest; ostala mesta imajo skupno ime "bezimyanka" kar pomeni po naše "mesta brez imena."

Vsa devet novih mest izmed vseh so zgradili po velikopoteznih načrtih tako, da morejo prekašati največja sovjetska industrijska mesta. Gradnja šestih izmed teh mest je napredovala že tako daleč, da jim že lahko dajo ime.

Izmed vseh mest, ki so še v gradnji, je Severuralsk največje in najvažnejše. To mesto bo kaj kmalu prekosilo mesto Magnitogorsk, ki je največje središče za predelavo jekla na svetu.

Vse to kaže, da hoče Sovjetska zveza združiti svojo težko industrijo v Uralu, kjer so največja rudna bogastva sveta. Danes nudi mesto Severuralsk obiskovalcu, ki je zelo redek, čudno sliko. Mesto predstavlja obilica lesenih koč, v katerih prebivajo delavske družine in so jih v naglici zgradili okoli skoraj dovršene tvornice za jeklo. To mesto bo imelo leta 1950 100,000 prebivalcev.

Eno izmed teh najvažnejših mest, ki nimajo imena, leži pri Nikopolu v Ukrajini na ozemlju, kjer kopljejo manganovo rudo. Drugo tako mesto leži blizu Dnjeprpropetovska in naj po načrtu postane središče proizvodnje avtomobilov v Ukrajini. Tretje mesto brez imena, ki je v Armeniji, ne daleč od Sevanseja pa naj dobi ogromno elektrarno. Druga brezimna mesta nastajajo v Finski Kareliji. Tam bodo gradili papirnice in ladjedelnice. V Pamirju naj postanejo nova brezimna mesta središča znanstvenih raziskovanj. Na področju Sverdlovskaja bodo zgradili prve električne traktorje.

Medtem ko predstavlja prej navedenih devet mest izgradnjo industrijskih središč, pričinja Sovjetska zveza organizirati industrijsko ozemlje, ki obsega 800,000 kvadratnih kilometrov (en in polkrat tako veliko kot Francija). To ozemlje, na katerem ni sedaj še nobene moderne tovarne, hočejo napraviti enakovredno ogromnim industrijskim središčem Sovjetske zveze v Ukrajini, Doncevi kotlini, Sibiriji in Kuznetsku.

Na to področje je treba polagati posebno važnost, ker naj postane po načrtih Sovjetske zveze geografsko in industrijsko središče proizvodnje atomске energije v Sovjetski zvezi. Glavno mesto tega industrijskega ozemlja bo ležalo severozapadno od Irkutskaja. Novo industrijsko ozemlje s svojimi brezimnimi številnimi mesti z različnim pomenom se bo raztezalo od Bajkalskega jezera do mongolske meje in v tungusko nižino. Upravno in zemljepisno središče tega ogromnega ozemlja je Irkutsk.

Razvoj prevoza je sorazmerno z industrijskim razvojem. Po cenitvi sovjetskega komisarja za prevoz se je povečalo železniško omrežje po drugi svetovni vojni za okrog 1000 kilometrov. Večina novih prog ima strateški in gospodarski pomen.

Zgoraj navedeni podatki in številke, katere so objavili prvič tostran "železnega zastora," izvirajo iz sovjetskih virov, do katerih imajo le maloštevilni mnenirji dostop. Čeprav sestavlja večje število "mest brez imena" samo obilica lesenih koč, ne more nihče, ki dejstva pozna zmanjšati ogromnega pomena industrijskega razvoja v današnji Sovjetski zvezi.

Pisec tega članka Lester Raymond, je bil preje šef oddelka za rusko gospodarstvo v ameriški armadi.

Izbira poklica

Človek se čudi, ko vidi toliko mladih deklet, ki nimajo nobene veselja do svojega poklica. Delajo pač zato, ker si morajo na neki način služiti kruh. Koliko je tajni uradnik, ki ima vsak dan oči bolj na uri kot pri delu in komaj čakajo, da bo vsakodnevne muke konec. Le redke so, ki imajo do poklica resnično veselje in zanimanje.

Pomislimo na to, koliko zadovoljstva prinaša delo, za katerega imamo zanimanje in sposobnosti. To ni tako težko doseči, kot si ljudje včasih predstavljajo. Vsak izmed nas ima posebno zanimanje ali sposobnosti za kako stvar. Treba je samo sposobnost odkriti in doognati, v katerem poklicu bi lahko prišla najbolj do veljave. Izplača se premisliti, posvetovati se s strokonjaki, preden se odločite za vse življenje.

Mlado dekle, ki sprejme kakršno koli "provizorično" delo, ker misli, da se bo prej ali slej omožila, naredi veliko napako. Njeno "provizorično" delo lahko traja mnogo dlje, kot je mislila in v današnjih časih tudi po poroki ni rečeno, da ji ne bo treba delati in pomagati mozu nositi stroške za vzdrževanje družine.

Če ima svoj poklic, v katerem je izurjena in ima potrebna izpričevala, ji bo mnogo lažje najti delo, kot dekletu brez vsake kvalifikacije. Ve v naprej, da bo delo našla in da bo z njim zadovoljna.

DELO DOBIJO

Delo dobi

PAPER BAILER

Stalna služba

Plača

Zglasite se v
Employment Office
THE MAY CO.

(100)

Dobra služba

Sprejme se v službo dekle, da bi se izučila prirojititi moške klobuke. Plača. Stalno delo, 5 dni v tednu. Zglasite se med 8 zjutraj in 5 popoldne.

De Loos Hat Work
1706 E. 17. St.

(103)

Za Cafeterijo

Sprejme se belo žensko za pomoč v Cafeteriji, delo 5 dni v tednu, zastoj hrana in uniforma. Pokličite

Cleveland Shopping
News Cafeteria
Vprašajte za Mrs. Smith
HE 4444.

(x)

ASEMBLERJI

se sprejmejo za assembly line. Morajo imeti orodje. Delo je 40 ur na teden; plača od ure-incentive rate.

Zglasite se pri

OLIVER CORP.
19300 Euclid Ave.

(99)

MALI OGLASI

Sobo se odda

V Euclidu se odda soba zaposlenemu moškemu ali ženski, pri mirni družini, s hrano ali brez. Si lahko tudi kuha. Pokličite KE 7520.

(99)

Lepa prilika

Naprodaj je trgovsko poslopije v lepi okolici na vzhodni strani, zidano poslopije, 2 prodajalni in garaže, hiša za 2 družini, 5 sob spodaj, 5 zgorej. V spodnje se lahko takoj selite. Za ogled pokličite lastnika pe 6 uri zvečer IV 3389.

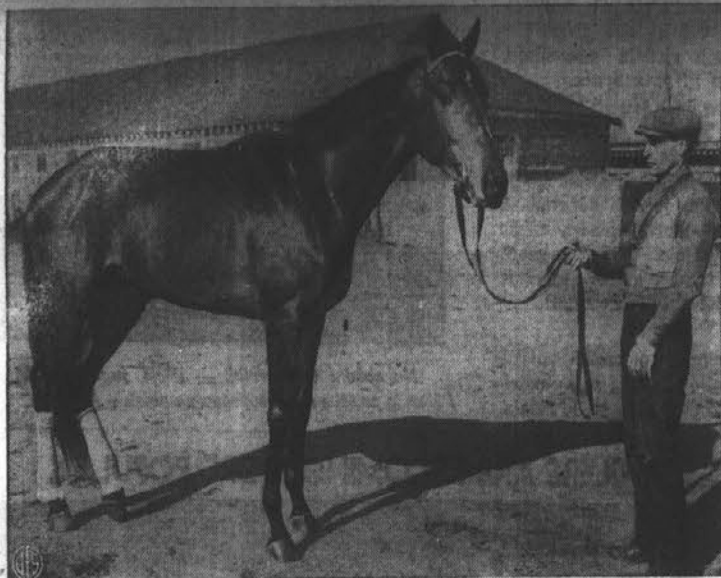
(102)

Bolezni na mehurju in žlezah

Ako imate težave s vodo in vas peče v odvodnem kanalu, ali če morate večkrat na vodo ali čutite bolečine v trebuhu, je to nevarno znamenje. Posvetujte se s zdravnikom, ki ima 15 let uspešne izkušnje v bolnišnici v tej posebnosti.

DR. PAUL W. WELSH
HYDROPATHIC CLINIC
623 Citizens Bldg. 830 Euclid Ave.
Telefon MAIn 6916

Uradne ure: 10 do 4 razen ob sredah in po dogovoru

Zlomljena noga se mu je dobro pozdravila. — Dirkač "Buoyancy" si je lansko leto zlomil nogo a njegov vaditelj "Sunny Jim" Fitzsimmons ga ni hotel dati usmrtiti, pač pa ga je dal v bolnišnico in noga se mu je dobro zacelila. Na sliki vidimo dirkača, ko je zopet v treningu za dirke.

Fred Holman (v sredini) mora biti svojim 11 otrokom oče in mati, odkar mu je umrla soproga pred štirimi leti. Fantje in dekleta, ki so v starosti od 7 do 18 let pridno pomagajo svojemu očetu pri obdelovanju 96 akrov obsegaajoče farne blizu Greensburga, Pa. Holman pravi, da gre vse lepo v redu naprej, kot bi si to želela njegova pokojna žena.

Kadar potrebujete zavarovalnico

proti ognju, viharju, za avtomobile, šipe itd., se lahko in zanesljivo obrnete na

L. Petrich — IV 1874
19001 KILDEER AVE.

SEDMAK Moving & Storage

ALSO
LIGHT EXPRESSING

1024 E. 174 St.

KE 6596

DO YOU GET ENOUGH VITAMINS?

You can't feel and look your best unless you do. If you are in doubt, we invite you to make the following test at our clinic.

Get a package of sixty One-A-Day (brand) Multiple Vitamin Capsules. Take one capsule every day for sixty days. If you are not satisfied your druggist will refund your money. Be sure to get One-A-Day (brand) Multiple Vitamin Capsules, the kind that has this trademark

ONE A DAY

MULTIPLE VITAMIN CAPSULES

MILES LABORATORIES, INC.

Eli Lilly, Indiana

Petrinka

IVAN MATIČIĆ

Kar lepo vdati se mora in dovoliti, da pride snaha k hiši čim odide rodna prej od hiše. Pa bo morala zopet molčati, ko ji bo snaha jemala hišno oblast iz rok. Nak, preklicano neumno je urejeno na svetu, Petrinko, kar duši spricho tega. Saj jo lahko.

Košnja se pa le nadaljuje, čeprav so tako nemilostno treskale strele okoli Orehovja. Petrinozi kosijo zdaj po ogradi in po laz, a brez Jerača. On je nekam polomljen in užaljen, ker ga je v logu ukanilo in mu je vse splavalo po vodi. Naj strela ubije ves svet, naj razžene vse podzemljiske zloboje! Jerač škrti od jeze in ne mara več prijeti za koso. Bil pa je tudi že močno izčrpan od trpljenja in starosti. Petrinozi so pač sami kosili, medtem so pa v logu vode odtokle in jezero je zopet presahnilo. Ljudje so šli iskati, kar je še ostalo od lojnica. Po vsem logu se je kadilo, ko so razstresali tisto blatno seno, ki bo komaj še za steljo. Potreben bi bil nov dež, da bi spral blato v logu. Tu se je zemlja komaj presušila, a zopet zeva, večno žejna, nikoli napojena. Reže so široke, da se ti noga ugrezne. Vse obilo vodovje je zbobnelo v podzemeljski svet. In ko je pritisnilo sonce, se je dolina kar dušila v neznošni soparici — in znova so hlepeli po dežju ljudje in sparjena zemlja.

V resnici je pripekalo, naravnost žgalo, kakor bi hotelo

sonce čimprej izpiti tisto bore moč, kar je je ostalo od dežja. Kako naj vzdrži plitva zemljica na skalnatih lazi in ulakah, ko se močvirna zemlja v logu ne more dolgo kljubovati suši. Ljudje so kar omotični, žejna živina muka, bezlja pred brenclji, ki od sile ujedajo. Drevo vene in zelene trate vidno rjavijo. Celo gadom je sonca preveč, da sikajo po grobljah in sečeh ter prežijo, kam bi uskali. Ni čudno, če so potem takem ljudje jezlivi pa kličejo strelo jasno, ki naj usmudi z nebesa pa strese dež z oblakov.

Glejte, glejte, kaj pa počenja tisti pastirci v gmajni nad vasjo? O, saj ta je pa Petrinoz Japček. Kaj pa tako čudno pleše in odskakuje? Beži in kriči. Lejte, gad ga lovi! Vidite, kako se meče za pastircem: v svitku se vrže več korakov daleč, se zopet raztegne in se sunkoma zvija na tleh, dolg ko bič. O, ti mrcina! Vidite, spet se je zvil v svitek in spet se pripravljala na skok. Na vsak način hoče pastirca šavniti. Beži, Japček, beži! Gorje ti, če te živi bič doseže! Lejte ga dečka, kako to beži, v cik-caku naokrog. Le kdo ga je tako pametno naučil? — Kdo? Orehovski pastirca mora to vedeti, sicer ne bi dolgo pastirčeval. — Kss! Gad je znova naskočil. A je že videti upehani, oddihava se. Tako, zdaj kani naskočiti junca, ka-li, vsaj tako se obrača. Se že plazi proti njemu, je že šini k skali zraven junca. A ne boš, junec ga je uzril in naglo odskočil. Zvili satan je kar sikal od jeze. Ob drugi skali se je pasla krava. Tu je pa prežal drug gad in prav tako izzivalno držal glavo pokonci. Krava je nenadoma poskočila, vrgla glavo kvišku in s čudnim glasom zamukala. Japček se je ozrl — o groza, gad se je obesil kravi na gobec!

Silovito otresa žival, da odleti gad daleč proč. Pohuljeno šine pod brin ter se splazi dalje pod grobljo. Kleti satan, zdaj si sit, potešil si si svojo ihto! Zdaj te bo žejalo, naj te le! Toda čakaj, hudobec, do vode ne prideš zlepa, prej jo bo pila tvoja žrtev, ti boš pa medtem krepaval. Tako si misli Japček, naglo zganjajoč čredico vkup. Taka je postava orehovskih pa-

stirjev: eden mora poginiti, gad ali njegova žrtev. Kdor pride prej do vode, tisti se reši, drugi pa pogine. Lejte ubogo pleše in bega, z glavo otresa, z repom otepava, visoko se dviga, kakor bi hotela zbežljati. Od žgočega pika je pobesnela. Prekleta kačja pošast, kaj ti je storila uboga kravja reva? Pastir je ves iz sebe in vse blago je zbegano, ko ga Japček odganja z nevarnega kraja. Spotoma se venomer ozira na sivko: reva je močno zateka gobec pa gadje maroge dobiva. Pastir žene blago, kar podi ga nizdol po razlomljeni poti. Zažene jih k lokvi. Sivko spusti zraven samo toliko, da si omoči gobec, ne pusti ji pa žlampati tiste smrdljive mlakuže. Domov, domov!

Petrinka se začudi, kako da je deček že prignil na paše. "Mati, sivko je pičil gad!" iztrese Japček.

"O, nazarenska mati!" zakriči Petrinka in pogleda kravo. Vrže se k nji in jo zgrabi za glavo z obema rokama. "Po-kaži, sirota moja, kam te je šavnila hudoba?" Krava jo žalostno gleda in ji toži z bridkim renčanjem svoje gorje. "Joj, kakšen otok je že, cela bula! Čakaj, čakaj, uboga moja! Brž jo ženi pit h koritu!" Veli Japcu, sama pa hiti brusiti nož in pristavlja zdravila k ognju. Potem pogleda za kakim moškim, da bo kravo držal. Ker ni nobenega domačega pri roki, pokliče zidarja. Trdo jo drži za roge! Petrinka ji prereže rano z vročim rezilom, žival otrese z glavo, motna kri brizgne in oškropi Petrinko. Nato jo žena boža, ophava in zagovarja kačji pik. Potem teče po zdravila in brž se vrne k bolnici. Z namočeno arniko in prekuhanim trpotcem ji izpira gobec, nato še s tobačno zavrelico. — Gadje maroge položoma izginjajo in Petrinka sočutno govori sivki: "O, le čakaj, reva moja, hudoba bomo pusteno zagovorili, nič se ne boj!" In se res nič ni bala sivka, kar krotka je gledala gospodinjo, povsem ji je zaupala.

V par dneh je otekla splahnela. Petrinka je dajala medtem sivki stolčene česna na žganju, in ko je sivka vse to izbruhala, je bila zdrava. A dve, tri molže njenega mleka je Petrinka izlila na gnoj. Prekleti gad, koliko težav je prizadel sivki in Petrinki!

12.

Vročina je popustila, poletje je minilo in gadje so se umirili. Žejna zemlja pa je režala,

dokler je ni napojilo jesensko deževje. To da kraška zemlja nima dna; pije in pije, nič ji ne zaleže. Vendar je bila otogava lepa. Jes, jes, toliko ste tarnali, da bo v logu vsega konec, a pogledajte otavo, taka je, da bi jo jedli v solati.

Potlej so tresli ljudje češplje in jablane. Jože pa je šel trest Gornje Jablane. Ali vam ne pride nato njegovo dekle na Orehovje! Oho, Da, prav za- res. S tem je bilo konec fantovega slepomišenja, vsi so zdaj vedeli, po kaj je hodil le-to in dan na Jablane. Ni hodil torej občudovat le nagljinov na oknih, temveč vlekla ga je tja živa roža. In zdaj je pripeljal svojo izvoljenko. Ne kar naravnost z Jablan na Orehovje, ne, tako pojde takrat, kadar jo pripeljejo kot nevesto. Zdaj je še treba iskati vse mogočnih ovinkov, da se stvar preveč ne razve in da ne poseže vmes kak nevoščljiv jezik in ne razdere naprednih niti ali jih vsaj ne oslini. Napredili pa so te niti previdno in čast Bogu, da so na svetu zraven krivih potov tudi še božja pota. Izvoljenka in njena mati sta namreč poromali za Mali Šmaren na božjo pot na Planinsko goro. Jeli mar to kaj spotakljivega? Ne, prav nič. Saj je romala na goro čela procesija ljudi, zakaj bi prav te dve ne smele. Če ste se nazaj grede ustavile malo na Orehovju, no, Bog se usmili, zakaj bi se ne, ko je bil tako lep dan. Morda bi utegnil kdo ce- lo sumničiti češ da ste poromale na Planinsko goro le bolj za- voljo Petrinoze matere in Petrinoze hiše, ne pa toliko zavo-

ljo božje poti same. Teško je videti ljudem v srce, ali kadar gre za velike reči, tedaj mora tudi Matj planinska pred svojimi romarji z enim očesom zamizati. E, kaj vse ti ljubi romarji ne napletejo!

Z Jožetom sta se našle Jablanke na gori, se razume; zraven je bil tudi Miha, ki je tudi šel nekajkrat na Jablane pomagat mreže plesti in so si bili torej že dobri znanci. Spodobno so pomolili ter si nato nakupili odpuškov. Ubogi Jože je bil ves blažen, da sam ni vedel, kaj vse bi nakupil svoji

Tončki za spomin. Ali ji ni kupil lepo pisano srce, nazadnje pa še svetlo pisano broško. Ona pa njemu krasen pisan šopek, takega iz umetne roževine, ki nikoli ne uvne in ga niti ne zamori mrz. Saj tak je nekaj vreden. Precej si ga je pripel Jože za klobuk in najrajši bi zavriskal, če bi ne bilo toliko ljudi in še tik cerkve. Ah, pa je bila srečna tudi Tončka! Venomer sta se tiščala in še moliti nista utegnili toliko, kolikor se spodobilo spokornim romarjem. Po svetem opravilu sta pa prišla zraven tudi Polonica in Orešnikov. To sta se

pogledali nevesti, kar nagledati se nista mogli. Polonica brhka, Tončka brhka, rdeča in močna. Ta pride torej k hiši, ko Polonica odide, ali pa še prej.

Množica se je usula z gore kakor jesensko listje z drevja. Spodaj v trgu so se šli romarji krepčati po krčmah. Predolgo se jablanske nista smele muditi, kajti Jablane so daleč, da-leč, pa morata čimprej na pot, če se hočeta ustaviti še kaj na Orehovju. Se razume, brž, brž! Tudi Polonica in ženin sta se jim pridružila.

(Dalje prihodnjič)

FAT SALVAGE AWEIGH!

No matter who you are, or where you are, fat conservation is a cooking essential. Here, in the galley of a yacht, Pat Geraghty adds to her fat salvage container. Every drop saved helps offset world shortages of vital fats and oils.

OPPORTUNITY TO LEARN A PROFITABLE TRADE

De SIMIO SCHOOL OF SHOE REPAIR

G. I. Approved Cleveland's Oldest
Classes: 7 to 12; 12 to 5; 5 to 10
For Information Phone or Write Miss Praught
418 Frankfort SU 5542

VAŽNA OBJAVA O ODPREMLJENJU POŠILJK V JUGOSLAVIJO

S tem naznanjamo, da bomo začasno prenehali s prejemanjem naročil za moko in pakete, radi novih odredb Trgovskega Departamenta v pogledu pošiljanja hrane in moke. V kratkem času bomo organizirali delo v skladu s temi in drugimi novimi odredbami, o čemer bomo javnost obvestili.

Prosimo, da do nadaljnjega obvestila ne pošiljate nobenega naročila.

Vsa naročila poslana do sedaj, bodo redno odpremljena, o čemer bomo posamezne naročitelje obvestili.

DOBROVOLJNI ODBOR

245 West 18th Street Phone: WA 4 - 9016
New York 11, N. Y.

UČITE SE ANGLESCINE

iz Dr. Kernovega
ANGLESKO-SLOVENSKEGA BERILA

"ENGLISH-SLOVENE READER"
kateremu je znižana cena \$2.00
in stane samo:

Naročila sprejema

KNJIGARNA JOSEPH GRDINA
6113 St. Clair Ave. Cleveland, O.

SE PRIPOROČAMO ZA POPRAVILA FENDERJEV, OGRODJA IN ZA BAVANJE AVTOMOBILOV.

SUPERIOR BODY & PAINT CO.

6605 ST. CLAIR AVENUE
FRANK CVELBAR, lastnik

Našim naročnikom v Chicagu

naznanjamo, da sprejema naročnino za naš list, kakor tudi za oglase: TISKOVNA DR. "EDINOST" v Chicagu, na naslovu 1849 W. Cermak Road.

Tam vam pomagajo tudi sestaviti na željo razne oglase, zahvale in naznanila, itd. ter iste nam pošljejo za objavo.

OBLAK MOVER

Se priporoča, da ga pokličete vsak čas, podnevi ali ponoči. Delo garantirano in hitra postrežba. Obrnite se z vsem zaupanjem na vašega starega znanca

JOHN OBLAKA
HE 2736. 1146 E. 61st St.

V BLAG SPOMIN
OSME OBLETNICE SMRTI LJUBLJENEGA IN NEPOZABNEGA SPROGA IN OČETA

Joseph Ferkul

ki je zaspal v Gospodu 19. maja 1940
Na svidenje nad zvezdami!

Tvoji žalujoči:
CAROLINE FERKUL, soproga
JOSEPH IN JOHN, sinova
ter BRAT IN SESTRA
Cleveland, O., 19. maja 1948.

—AND THE WORST IS YET TO COME
—in najhujše šele pride

TRAILERS ARE BECOMING MORE POPULAR.

